

ה צ ה ר ה

אנו מציינים בצער רב את הנטיה הגוברת בישראל לעודד פעולות הכרוכות במעשי אכזריות בלתי נחוצים כלפי בעלי חיים. פעולות אלו כוללות:

צייד: זהו ספורט אכזרי, זר לרוח היהדות - עובדה שעלינו להתגאות בה. זוהי פעילות פחדנית, משום שלרוב נופל הקרבן בהרבה הן בגודל והן בכוח ותבונה, מיריבו האדם. ספורט-דמים זה אינו דורש הפעלת המוח או כשרון וידע. זוהי פעילות הנותנת סיפוק לאינסטינקטים הנמוכים והפרימיטיביים ביותר שבאדם, דבר זה עושה את הצייד למעשה עוול מבחינה מוסרית, ואינו יכול להתקבל על דעתם של בני תרבות.

חוות לייצור פרוות: זוהי תעשייה מתפתחת בישראל, אשר בה מליוני יצורים חסרי הגנה מנוצלים ונטבחים באכזריות. תעשייה זו מבוססת על אכזריות ואינה ראויה לתואר "תרבותית".

בעלי החיים המנוצלים, מגודלים בתנאי בית חרושת, בנסיבות שהן בלתי טבעיות לחלוטין עבורם, הגורמות להם יסורים שלא יתוארו. כל זה כדי לייצר מוצרים המיועדים לאנשים אשר יש ברשותם עודף כסף בכיסים, ואפס חמלה בלבבות. מוצרים אלה אינם חיוניים לקיומנו, ואינם יותר מאשר מוצרי מותרות, המופקים תוך גרימת כאב וסבל, ומשום כך הינם בלתי מוצדקים הן מבחינה מוסרית והן אתית. קיימות כיום בשוק פרוות סינטטיות, אשר איכותן מעולה, מחירן נמוך, ואשר הינן יותר היגייניות ויותר קלות לניקוי מהטבעיות. זוהי תשובת הציויליזציה לתעשייה האכזרית של הפרווה.

האבסה כפויה של אווזים לצורך ייצור כבד-אווז

מלאכה בזויה זו נעשית ע"י מספר יישובים בישראל. האווזים מולעטים בעל כרחם במזון, אשר מוכנס בכוח ונתחב לתוך גרונותיהם, בעוד שהאווזים עצמם נתונים בכלובים צרים ללא תנועה כל ימי חייהם הקצרים, וזאת כדי להשמינם באופן בלתי טבעי. כתוצאה מזה, נעשים כבדיהם של אווזים אלה מוכי מחלה ונפוחים, וכך נוצר אותו מעדן מפוחקפק המיוצר תוך גרימת סבל ויסורים רבים.

טבח סיטוני ואכזר של אפרוחים בני יומם בפחי אשפה

נוהג נתבע זה מבוצע בהרבה לולים ובתי אימון, בהם נאספים מדי פעם אלפי אפרוחים קטנים בני יומם, אשר אין בהם צורך - לדעת הלולן - הן לייצור ביצים והן למטרות אחרות, ובמקום להיפטר מהם בדרך אנושית וללא יסורים לא נחוצים, הם פשוט מושלכים **חיים** ממש כאשפה, וכך הם נטרפים בשיני חיות טרף או מתים מוות איטי מחום השמש ומחוסר מזון ומים, או שהם נאספים על ידי ילדים ומשמשים לשם שעשועים עד למותם האכזרי. אותם מגדלי עופות הנוהגים נוהג זה בבעלי חיים הינם חסרי כל רגש אנושי, כמובן.

פולחן פרימיטיבי של עובדי אלילים הכרוך ביסורי בעלי חיים ובעלי כנף

אנו חיים במזרח התיכון, ולמרבית הצער, הרבה מהמנהגים והפולחנים הפרימיטיביים הנוהגים בארצות אלו, הסתננו לתוך אורחות חיינו. מוזר שיש כאלה בינותינו, המתארים שרידים אלה של העבר בתור "פולקלור מענין ואקזוטי", בעוד הם עוצמים את עיניהם מלראות את מעשי התועבה הכרוכים בפולחנים אלה.

טבח שנתי זה של אלפי תרנגולים ביום הכיפורים, והמנהג האוריינטלי של הקרבת קרבן פסח (כבש), נותנים תמונה נאמנה של פולחן עובדי אלילים זה, המשפיל את העוסקים בו, ומעוות את מוחם של ילדים רכים, המשתתפים פסיבית או אקטיבית בפולחן וצופים בו מתחילתו ועד סופו.

עבור ילדים אלה, הצפור ובעל החי חודלים מלהיות יצורים חיים ונושמים המרגישים כאב ופחד, והם נהפכים לאובייקט אשר הוראות הפולחן דורשות כי ייטבח בצורה ברוטלית זו. ילדים אלה רוכשים את התאוהו הבהמית להרוג ולשפוך דם, במקום התכונה האנושית של רחמים וחמלה.

התנועה ההומנית בישראל מתנגדת לכל ההצגות הפומביות האלו של טבח בעלי חיים ובעלי כנף. מנהגים אלה זרים לרוחנו, ואינם הולמים אורח חיים נאור ותרבותי. "כפרות" אינה מצוות עשה של ההלכה. זהו מנהג נפל אשר חדר אלינו. כל יהודי אדוק הרוצה לקיים מצוות כפרות, יכול לעשות זאת עם כסף אשר ניתרום אחר כך לצדקה.

שחיטת כבשים זו היא בניגוד לחוק. לפי החוק הישראלי אסור לשחוט בלעי חיים מחוץ לבתי מטבחים מאושרים ע"י מנהל השרותים הוטרינריים.

ביתור בעלי חיים בבתי הספר

אנו מתנגדים לשימוש בבעלי חיים, וביתור גופותיהם בעודם בחיים, לצורך לימוד בבתי הספר. אספקט זה של תורת הבילוגיה גורם לדחיה אצל אנשים רבים, ובעיקר אצל תלמידים, ופוגע ברגשותיהם עד כדי דכאון חריף.

פרט לאי הצורך בקרבן בלעי חיים למטרה זו, מהווה הדבר גורם להקשחת והקהיית האופי של הילדים. מתחילים לחשוב את בעלי החיים כחומר לניסויים, במקום לראותם כיצורים חביבים ונוחים הזקוקים להגנתנו. השימוש במודלים מפלסטיק בתוספת טכניקות לימוד מודרניות, הופכים את ניתוח גופם החי של בעלי החיים למיותר לגמרי.

השיטות הקיימות ל"חיסול" תרנגולות מטילות בסוף דרכן הן אכזריות

שיטות אלו כוללות: - השלכת תרנגולות חיות למזבלות, הרגתן ע"י חבטות מקל, דריסתן ע"י טרקטורים ולעתים קבורתן בעודן בחיים. כל זאת במשחטה. בהובלתן של העופות למשחטות - נגרם סבל רב בגלל הצפיפות בהעמסת יתר בכל קלוב. כתוצאה מגיעות העופות ברגליים שבורות וכן שברים בכל חלקי הגוף. חוק צער בעלי חיים חייב לתת גיבוי גם לאומללים האלה.

המחקר המדעי והניצול האכזרי של בעלי חיים למטרותיו

בעלי החיים הפכו להיות מקור זו "לחומר מחקר", והם מנוצלים במיליוניהם כ"חומר לנסיונות מדעיים" שאינם אלא צורה מוסווית של **עינויים חוקיים**. התנאים בהם הם נמצאים לפני ואחרי השימוש המדעי בהם, הינם רחוקים מהמינימום הדרוש בכל הנוגע לאכסון ותזונה.

קיימת נטיה גוברת והולכת בקרב מרכזי מחקר בעולם כולו, לחקור ולהשתמש בשיטות חילופיות למחקר, אשר אינן כרוכות **בניסויים בבעלי חיים**. שיטות אלו נמצאו יעילות יותר, ובמקרים רבים גם זולות יותר, ומתקבלות יותר על דעתו של בר-מוסר.

אין מנוס מהצורך לחוקק חוק מיוחד לשימוש בבעלי חיים והחזקתם למטרות מחקר. חוקים כאלה קיימים בכל הארצות הנאורות.

אסור יהיה על אדם לא-מוסמך לעסוק בנסיונות בבעלי חיים, וכל נסיון שיעשה, חייב להעשות תחת אנאסטזיה (הרדמה). בגמר הנסיון, ובעוד החיה תחת השפעת האנסטזיה, יש להשמדה סופית ע"י מתן זריקה מתאימה.